

Tillægsbetænkning over forslag til lov om social bistand.

(Afgivet af socialudvalget den 11. juni 1974).

Udvalget, der har behandlet lovforslaget i 1 møde mellem 2. og 3. behandling, har stillet nedenstående ændringsforslag, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger. Endvidere har socialministeren stillet ændringsforslag, hvorom der ligeledes henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ministeren har endvidere besvaret et af udvalget stillet skriftligt spørgsmål. Svaret er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af udvalget og af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

De *øvrige mindretal* (der udgøres af henholdsvis det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, kristeligt folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) vil redegøre for, hvorledes mindretallene stiller sig til lovforslaget.

Ændringsforslag.

Af *udvalget*:

Til § 111.

1) Efter „betalingstakst“ indsættes ordene: „pr. opholdsdag“.

2) *Stk. 2* udgår.

Til § 135.

3) Til *stk. 1* føjes som 2. punktum:

„Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende en institution, der er beregnet til midlertidigt opholdssted for hjemløse, i særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten.“

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af *Kurt Brauer*):

Til § 136.

4) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 3*. Socialministeren fastsætter et maksimumsbeløb for størrelsen af de udgifter, hvoraf statens tilskud efter *stk. 1* beregnes.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ifølge § 111 fastsætter amtsrådet efter retningslinjer udarbejdet af socialministeren, taksten for den betaling, klienten skal yde for ophold på institutioner beregnet til midlertidigt opholdssted for hjemløse. I lovforslagets oprindelige formulering var det foreslået, at betalingstaksten skulle fastsættes „pr. opholdsdag“. Disse ord udgik ved lovforslagets 2. behandling, idet der herved tilsigtedes en administrativ forenkling. Efter at socialministeren har oplyst, at den oprindelige formulering giver mulighed for, at de retningslinjer, der skal udarbejdes, kan indeholde en regel om, at der ikke bliver tale om nogen klientbetaling på en institution, hvor klienterne ikke overnatter, finder ud-

valget, at dets hensigt bliver tilgodeset ved lovforslagets oprindelige formulering, som herefter foreslås opretholdt.

Til nr. 2 og 3.

Ændringsforslagene er redaktionelle.

Til nr. 4.

Ændringsforslaget svarer til de forslag,

der er fremsat til ændring af henholdsvis loven om børne- og ungdomsforsorg og loven om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister med henblik på indførelse af økonomiske maksimumsgrænser for daginstitutioner for børn og alderdoms- og plejehjem.

Eva Gredal (S).	Niels E. Christensen (S).	Inge Fischer Møller (S).	Bertel Pedersen (S).
Tastesen (S).	Kirsten Sparre Andersen (V).	Peter Holst (V).	Grethe Philip (RV), næstformand.
Gudme (RV).	Karen Thurse Hansen (KF).	Palle Simonsen (KF), formand.	Lena Pedersen (CD).
Inge Krogh (KrF).	Ib Andersen (FP).	Nøhr Frandsen (FP).	
Ib Christensen (DR).	Kurt Brauer (SF).		

Bilag.

Spørgsmål:

Udvalget anmoder om, at der indhentes udtalelser fra amtskommunerne og et repræsentativt udsnit af primærkommunerne angående omfanget af personaleforøgelse samt forventede udgifter til opførelse af ny-byggeri, som vil blive en følge af lovforslagets gennemførelse.

Svar (juni 1974):

I bemærkningerne til lovforslaget og i svaret på udvalgets spørgsmål 7 er det oplyst, at bilstandslovens udgiftsstigninger på kortere sigt alene er knyttet til kontant- ydelserne, idet mulighederne for udvidelse af kapaciteten med hensyn til antallet af institutionspladser samt institutions- og andet personale er meget begrænsede.

Bilstandslovforslaget indebærer en decentralisering af mødrehjælps- og revalideringsopgaverne til kommuner og amtskommuner, og dette betyder, at personalet i disse institutioner skal overgå til ansættelse i kommuner og amtskommuner.

Herudover er det endvidere tanken, at den decentralisering af invalideforsikringsrettens og førtidspensionsudvalgets afgørelser til revaliderings- og pensionsnævne i amtskommunerne, der er forudsat i den sociale styrelseslov, skal gennemføres samtidig med bilstandslovens ikrafttræden. De personalemæssige konsekvenser af denne decentralisering samt bilstandslovens flytning af revaliderings- og mødrehjælpsopgaver til kommuner og amtskommuner er, at ca. 1500 medarbejdere inden for de nævnte områder frigives til kommunernes og amtskommunernes nye opgaver.

De 1500 medarbejdere fremkommer således:

Revalideringscentre	672
Mødrehjælpsinstitutioner	630
Børneværnskonsulenter	12
Invalideforsikringsretten	120
Førtidspensionsudvalget	22
Revalideringsnævnet (socialst.)	47
	<hr/>
	1503

Det er fra amtsrådsforeningen telefonisk oplyst, at den planlægning, der hidtil er foregået i amtskommunerne, har haft som forudsætning, at der ikke vil ske nogen nettoforøgelse af personalet på de nævnte områder, således at kommuner og amtskommuner gennem overtagelse af det personale, der i dag er ansat under staten, vil kunne klare de nye opgaver.

Af en rapport „Socialcentrene — forslag til organisatorisk opbygning“, der er udarbejdet af amtsrådsforeningen, er regnet med, at socialcentrene vil få brug for mellem 400 og 1100 medarbejdere, afhængig af, hvordan opgaverne fordeles lokalt mellem kommunerne og amtskommunerne, og i hvilket omfang kommunerne har behov for sagkyndig bistand fra socialcentret. Det bemærkes, at socialcentrene ud over de opgaver, som centrene får tillagt ved bilstandsloven, tillige skal være sekretariat for bl.a. revaliderings- og pensionsnævne. Det er fra Kommunernes Landsforening oplyst, at landsforeningen i princippet er enig i, at bilstandslovens gennemførelse ikke på kortere sigt vil betyde en nettoforøgelse af personalet inden for dette område.

Det er endvidere fra Kommunernes Landsforening oplyst, at en undersøgelse over det personale i kommuner, amtskommuner og edb-centraler, der i dag beskæftiger sig med sygekassernes tidligere virk-

somhed, er mindre end den personalebestand, som sygekasserne havde, og dette til trods for, at de nye ordninger er betydeligt udvidede såvel hvad angår ydelser som med hensyn til personkreds. Kommunernes Landsforening har dernæst oplyst, at en overgang til nettoafregning med læger og tandlæger, som vil blive foreslået i en ændring til sygesikringsloven (om indtægtsgrænser), vil betyde, at der frigøres ca. 220 medarbejdere i kommunernes administration, der vil kunne sættes ind på de nye opgaver, som bl.a. bistanndsloven påfører kommunerne.

For så vidt angår spørgsmålet om udgifter til eventuelt nybyggeri i forbindelse med bistanndslovens gennemførelse, er det ikke

muligt på indeværende tidspunkt at give et skøn for amtskommunerne eller repræsentativt udvalgte kommuner. Det er socialministeriets opfattelse, at det i første række vil være et spørgsmål om at samle de nuværende spredte administrationer på en mere hensigtsmæssig måde, medens egentligt nybyggeri af administrationslokaler ikke på kortere sigt skulle være nødvendigt som følge af gennemførelsen af bistanndsloven, jfr. det ovenfor nævnte om, at kommuner og amtskommuner ikke i planlægningen regner med forøget personale ud over det, der i dag er beskæftiget i statslig regie med opgaver, der gennem decentralisering og opgaveflytning lægges til kommuner og amtskommuner.